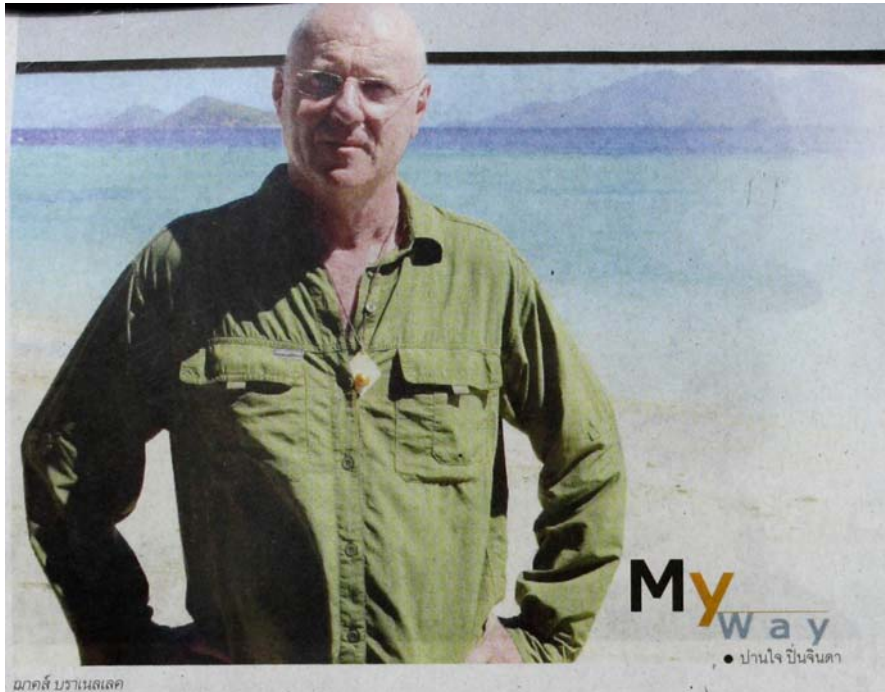

ปีที่ 26 ฉบับที่ 8924 วันพุธที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 หน้า 3

ฌาคส์ บรานเนลเลค

ฌาคส์ บรานเนลเลค

ขบถผู้เคารพต่อ 'ธรรมชาติ'

หากใครสักคนจะลุกขึ้นมาทำหน้าที่เสมือน 'ธรรมชาติ' ด้วยการมีส่วนร่วม 'สร้าง' สิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาในแห่งหนึ่ง งานของเขาอาจถูกตีตราว่าเป็นการแทรกแซงงานอันยิ่งใหญ่เกินสองมือของมนุษย์

แต่พร้อมๆ กับความสำเร็จในการ 'ตัดแบ่ง' ธรรมชาติโดยให้กำเนิดไข่มุกสีทองขึ้นมาได้นั้น สำหรับชายคนนี้ เขากลับมีความเคารพโลกอย่างเต็มเปี่ยม

ด้วยวัยเพียง 23 ปี **ฌาคส์ บรานเนลเลค** (Jacques Branellec) เคยประสบความสำเร็จในการผลิต 'ไข่มุกสีดำ' เป็นครั้งแรกของโลก ได้ห้องฟ้าสีคราม ตัดกับน้ำทะเลน้ำเงินเข้มของ 'ตาสีดี' จากการที่เขาคัดตัวในวัยนั้นปฏิบัติหน้าที่เป็นนักบินพาณิชย์ในหมู่เกาะเฟรนช์โพลินีเซีย และได้ค้นพบหอยมุก (oyster) สายพันธุ์พิงซ์ท่าตามาร์กาไรตีเฟอรา (Pinctada margaritifera) ซึ่งมีริมฝีปากสีดำ (สีของไข่มุกจะสัมพันธ์กับสีบนริมฝีปากของหอยมุก) จนกลายเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมไข่มุกสีดำซึ่งมีมูลค่ามหาศาลในปัจจุบัน

แม้จะไร้ใบปริญญา เพราะหลังจากศึกษาด้านชีววิทยา และจิตวิทยา ได้เพียง 2 ปี มหาวิทยาลัยก็เกิดเหตุไฟไหม้ขึ้นเสียก่อนจนเขาตัดสินใจหันหลังให้กับการศึกษาในระบบอย่างถาวร แต่ชายวัย 65 ปีผู้นี้ได้พิสูจน์ให้โลกเห็นแล้วว่า ความสำเร็จนอกห้องเรียนของเขาไม่ใช่เรื่องบังเอิญ อันเนื่องมาจากความสำเร็จลำดับที่สองในนามของ 'ไข่มุกสีทอง'

จากความสำเร็จในวัยเยาว์ แม้จะต้องตัดใจขายกิจการให้แก่คนอื่นไป แต่ไฟที่เคยลุกโชนก็ไม่ได้อดับมอดตามไป ฌาคส์ตัดสินใจลองเรือ

ท่องเที่ยวทั่วโลก พร้อมมองหาทำเลดีๆ สำหรับการตั้งต้นสร้างธุรกิจสิ่งใหม่ เพิ่มความท้าทายให้กับชีวิต

ฟิลิปปินส์ คือปลายทางที่เขาเลือก

เขาได้ร่วมกับพาร์ทเนอร์ชาวฟิลิปปินส์สร้างฟาร์มไข่มุกแห่งใหม่ขึ้นที่ทะเลในหมู่เกาะปาลาวัน ประเทศฟิลิปปินส์ เพื่อทำวิจัย ไข่มุกสีทอง จนสำเร็จ และเปิดบริษัท Jewelmer International Corporation ขึ้นในปีค.ศ. 1979 โดยฟาร์มมุกของจีเวลเมอร์ได้ชื่อว่าเป็นแหล่งผลิตไข่มุกสีทองที่ดีที่สุดในโลก

สำหรับตัวฌาคส์เอง นอกจากจะรับหน้าที่ดูแลงานผลิตทั้งหมดแล้ว เขายังต้องทำงานบริหารในฐานะกรรมการผู้จัดการบริษัทด้วย

"ไม่จำเป็นต้องมีใครสอนเรื่องคุณค่าของทอง เพราะใครๆ ก็รู้ว่าทองมีค่า มีราคา และยังเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ในฐานะสัญลักษณ์ของความสำเร็จ ร่ำรวย" เขาเอ่ยเมื่อถูกถามว่าทำไมต้องเป็นสีทอง

เขามองว่า ไข่มุกสีทองเป็นเหมือนของขวัญจากพระเจ้า ไม่ว่าจะในศาสนาใดก็ตาม

แม้จะถูกกล่าวอ้างถึงความมหัศจรรย์อยู่บ่อยครั้ง แต่ไข่มุกสีทองกลับไม่ได้มีต้นกำเนิดเช่นในเทพนิยายที่นมรมขึ้นมาได้ในชั่วข้ามคืน เพราะมันเกิดจากการทำวิจัยยาวนานถึง 20 ปี

"กระทั่งธรรมชาติเองก็ยังไม่เคยมีผลผลิตเป็นไข่มุกสีทองมาก่อน เราเป็นเจ้าของแรกของโลกที่ทำให้ได้สำเร็จ โดยเราอาจจะใช้เวลาสิบปีเพื่อวิจัยการผลิตไข่มุกสีขาวได้ แต่สำหรับไข่มุกสีทองเราใช้เวลามากถึง 20 ปีกว่าจะทำได้" ฌาคส์บอก

ทั้งนี้การจะเกิดไข่มุกสีทองขึ้นมาได้ ต้องเริ่มต้นจากหอยนางรมพันธุ์พิงซ์ท่าตา แมกซิมา (Pinctada maxima oyster) ซึ่งมีริมฝีปากสีทองอันเป็นหัวใจสำคัญ โดยจะต้องผ่าน

(ต่อด้านหลัง)

กระบวนการทั้งสิ้น 323 ขั้นตอน กว่าจะได้มาซึ่งไข่มุกสีทองแสนสวย

จริงอยู่ที่หลายกระบวนการเกิดขึ้นโดยฉันทรมชาติ อย่างเช่นการนำเม็ดลูกบิดที่ทำจากเปลือกหอยบดอัด (Shell Bead) เข้าไปบริเวณ gonad หรืออวัยวะสืบพันธุ์ของหอยพร้อมกับชิ้นส่วนของเนื้อเยื่อ (mantle) ให้ถูกตำแหน่งจึงเพื่อให้เกิดการผลิตน้ำมูกออกมาเคลือบหุ้ม Shell Bead จนออกมาเป็นไข่มุกที่ต้องการได้นั้น ในบางความเห็นอาจมองว่านี่คือการแทรกแซงงานอันยิ่งใหญ่เกินขอบเขตของมนุษย์ แต่ดร.ลิเลียน่า ที่กำลังไปเป็นเพียงเศษเสี้ยวเท่านั้นเมื่อเทียบกับผลงานของธรรมชาติ

“ลองจินตนาการถึงธรรมชาติที่เสกสีทองขึ้นมาจากองค์ประกอบอย่าง แสงอาทิตย์ แพลงตอน ออยสเตอร์ ฯลฯ ทุกอย่างมาจากธรรมชาติทั้งสิ้นเพราะต่อให้ใช้เทคนิคเดียวกัน ออยสเตอร์พันธุ์เดียวกัน บนเกาะเดียวกันแต่อยู่ห่างไปเพียงไม่กี่กิโลเมตร ผลที่ออกมากลับไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไป”

เขายกพร้อมยืนยันว่า ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเราไม่สามารถควบคุมธรรมชาติได้นั่นเอง สำหรับใครที่รู้จักชายคนนี้อาจไม่แปลกใจถ้าได้ยินเขายกบอกว่า เขาเคารพต่อธรรมชาติมากมายเพียงใด เพราะจากหลักการทำงานของจีวเวลแมร์ที่ดร.ลิเลียน่ามาตลอดก็คือการให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก เนื่องจากไข่มุกที่มีคุณภาพจะต้องเกิดขึ้นภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ไม่มีสิ่ง

รบกวน ในอุณหภูมิที่พอเหมาะ นำมาสู่การจัดตั้ง Save Palawan Sea Foundation มูลนิธิเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพร้อมกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คนในชุมชนผ่านทั้งการสร้างอาชีพ ให้ความรู้ ตลอดจนส่งเสริมให้มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่คู่กับธรรมชาติได้อย่างสมดุล

เรื่องราวความผูกพันของตัวเขากับธรรมชาติ อาจเรียกได้ว่าเป็นมาตั้งแต่เล็ก จากพื้นฐานการเลี้ยงดูอย่างเสรี พ่อแม่ปล่อยให้ลองผิดถูกด้วยตัวเองอยู่เสมอ ไม่คอยห้ามว่าอย่าทำโน่นอย่าทำนี่ แกมยังไม่ดุอีกด้วยเมื่อทำแล้วเกิดความผิดพลาดขึ้นมา

ความเสรีที่พ่อแม่เปิดให้ก็ได้กลายเป็นประตูบานใหญ่ให้ดร.ลิเลียน่าได้เปิดออกสู่โลกภายนอกตั้งแต่ยังเล็ก เขาสามารถต่อเรือได้ตั้งแต่อายุ 4-5 ขวบ และครั้งหนึ่งเคยเกือบจมน้ำตายเพราะเอาเรือออกไปแล้วเจอพายุ จนหายไปถึง 2 วันกว่าจะกลับมาได้โดยไม่โดนดูแม่แต่คำเดียว

กระทั่งในวัยเลยเถิดอย่างวันนี้ โลฟิสโตล์แอดเวนเจอร์ก็ยังคงอยู่ในสายเลือด ทุกวันนี้เขายังขับเฮลิคอปเตอร์เอง ขับสปีดโบ๊ทเองอยู่เสมอๆ แต่ชายคนเดียวกันนี้กลับมีอีกมุมที่แทบจะตรงข้ามกันกับโลฟิสโตล์ที่แสนจะผาดโผน เพราะเขาให้ความสนใจจนทุ่มเทเวลาเกือบทั้งชีวิตเพื่อศึกษา “ธรรมะ” โดยมีเป้าหมายอยากที่จะบวชเป็นพระในวันหนึ่งข้างหน้า

เส้นทางธรรมของดร.ลิเลียน่าเริ่มต้นขึ้นในเวลาเดียวกันกับที่เขาสงสารเรื่องไข่มุก เพราะภรรยาทั้งสองภรรยาเป็นคนเดียวกัน คือชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งซึ่งดร.ลิเลียน่าไปขอเรียนวิธีการทำไข่มุก โดยอาจารย์ในขณะนั้นอายุสูงถึงกว่า 70 ปี (ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว) ทั้งเขา และอาจารย์ปลูกเพิงอยู่กลางทะเล ต่างคนต่างพูดภาษาของกัน และกันไม่ได้ แต่ก็เข้าใจกันโดยไม่มี การพูดกัน เหมือนการสื่อสารด้วย “จิต” เป็นระยะเวลาถึง 8 เดือน ส่วนอาจารย์คนที่สองเป็นหญิงชาวจีน อายุ 64 ปี และได้สอนทั้งด้านสมาธิ และรวมถึงพลังในการรักษาคน ซึ่งได้จุดประกายให้เขาอยากจะทำบางสิ่งที่ยังไม่เคยทำตลอด 40 ปี ให้แก่คนอื่น ๆ ต่อไป

แม้วันนี้ ดร.ลิเลียน่า จะยังไม่สามารถบวชบรรลุเป้าหมายการเป็นพระได้อย่างที่ตั้งใจ แต่เขาก็ยังคงมุ่งมั่นฝึกสมาธิอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะทำอะไร หรืออยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม

...เพราะสำหรับเขาแล้ว ‘สมาธิ’ มีอยู่ในทุกขณะจิต

ขณะอธิบายถึงความสมบูรณ์ของไข่มุก